

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorske ulice šte. 15. — Z urednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 12. ure. — Rokopis se ne vračajo. — Inzerati: šeststopenjska petit-vrsta 4 kr., pri večkratnem ponavljanju daje se popust. — Velja za Ljubljano v upravnisti: za celo leto 6 gld., za pol leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 50 kr., na mesec 50 kr., pošiljatev na dom velja mesečno 9 kr. več. Po pošti velja za celo leto 10 gld., za pol leta 5 gld., za četrt leta 2 gld. 50 kr. in za jeden mesec 85 kr.

Štev. 97.

V Ljubljani v četrtek, 30. aprila 1885.

Tečaj II.

Vabilo na naročbo.

Z majem 1885 prične se nova naročba na naš list. Prosimo torej naše čast. naročnike, naj naročbo ob pravem času ponové, da se pošiljanje lista ne pretrga. Najbolje se to učini po poštini nakaznici, na čegar odstrižek treba prilepiti le naslov, ki je na pásku vsacega lista.

Naročnina je, kakor doslej, namreč:

Po pošti:

za celo leto	gld. 10.—
„ pol leta	„ 5.—
„ četrt leta	„ 2-50
„ en mesec	„ —85

Za Ljubljano:

za celo leto	gld. 6.—
„ pol leta	„ 3.—
„ četrt leta	„ 1-50
„ mesec	„ —50

za donasjanje v hišo vsak mesec 9 kr.

Ljubljana dné 30. aprila.

Sivolasi Gladstone povzdignil je predvčeršnjim v spodnji zbornici svoj glas v afganski zadevi. Videti je, kakor bi bil slavni nekedanji govornik zbral vse svoje moči, kajti odločne in čvrste njegove besede živo spominajo na njegovo mladost. Krepko, kakor nekedaj, razlegal se je po zbornici njegov glas, mladeniški ogenj švigal je iz njegovih besedij in le velika previdnost, s kojo se je posluževal izrazov, velika pazljivost, s kojo se je izogibal vsega, kar bi znalo v kočljivi zadevi in v kočljivih razmerah, ki sedaj vladajo, proizvoditi napačno tolmačenje njegovih besedij, pričajo, da je govoril izkušen starček, premišljen

Listek.

Slepi cigan.

Oj, ta čas! kar je dobrega pokvari, kar je slabega pa še bolj! Toda zdravi pa tudi. Le srca ne more čas ozdraviti, vsaj po polnem ne! Ni torej čuda, če je tudi slepi Lajoš umreti moral — za bolnim srcem, kar je pri ciganih nekaj izrednega, kajti nikakor niso izbirčni.

Slepi Lajoš bil je pa izbirčen, silno izbirčen. Nič in nobena mu ni bila všeč. Činča, čedno in mično dekle ga pa kar iz oči ni spustila.

Lajoš je bil ves drugačen memo drugih cigánov. Le obraz njegov je bil ravno tako rujav, kot so jih drugi imeli, in pa lasé je imel ravno tako črne, kot so jih drugi nosili.

Kaj pa še le njegova godba! No, gosti vam je pa uže takó znal, da mu ga ni bilo para, kadar je prijel za tiste stare gosli, na katerih je bilo zapisano: *Fecit Straduaris Cremonae*.

Dobro se mu je pa tudi godilo, slepemu Lajošu; nikdar ni vedel, kaj je potreba. Denarja je prislužil, da bi bil ves svoj komitat lahko obsejal z njim in vender je bil vedno suh. Kaj hočete,

diplomat. Več kot v jednom oziru pomenljive so njegove besede, a posebne važnosti so zlasti zaradi tega, ker je prišlo v celej tej zadevi vender do neke jasnosti.

Vse izjave, ki so nam dosedaj, bodi-si od angleške, bodi-si od ruske strani prihajale, bile so takó čudno sestavljene, spremljane od toliko dodatkov in opomenj, da je cela zadeva postajala od dné do dné bolj temna in v gostejo meglo zavita. Delale so se vsakojake kombinacije o tem, kaj da zahteva Rusija, in kaj da želi Anglija. O prvi se je uže trdilo, da ji Pendžeh sam ne zadostuje več, da hoče na vsaki način imeti tudi Herat, a od Anglije hoteli so vedeti, da tirja od Rusije na vsaki način zadostenja za napad generala Komarova na Afgance. Iz besedij, ki jih je govoril Gladstone, razvidno je toliko, da se ni šlo ne od jedne strani ne od druge tako daleč, da-si je nevarnost, da pride do vojne, še vedno velika. Sedaj se vé, da traja prepir še vedno le zaradi nesrečnega boja ob reki Kusk, a vé se tudi, da Anglija ni zahtevala naravnost odstranjenja Komarova, ampak da bi ji zadostovalo, ako bi se na mnogo rahljeji način ta stvar uravnala. Razvidno pa je tudi iz Gladstonovih besedij, da mirno sporazumljenje še vedno ni absolutno nemogoče, da je temveč še vedno nekoliko upanja, da se prepreči prelivanje krvi.

To se vé, zavisno je na jedni strani od tega, bode li Rusija pripravljena pričeti novo preiskovanje v zadevi gori omenjenega boja in se bode, ako se pokaže, da se je Komarov prenaglil bil, hotelo dati Angliji zadoščenje, bodi si v še tako mehki obliki. Po tem, kar v tej zadevi piše berlinska „Kreuzzeitung“, ki je v stvareh, tikajočih

bankovci prileté, pa zopet odleté, da človek sam ne vé kedaj in kako. Kdo le bi jim gnezdo delal?

Lajošove gosli so bile, kakor mala lekarna, iz katere je Lajoš zdravila jemal za bogatega gospoda Petra Reza, ki je imel dan na dan toliko gostov, kolikor jih je le pod streho moglo.

Če je bil gospod Peter Rez otožen, mu je moral Lajoš zagosti veselo, da srčna bolest gospodarja ni umorila. Drugi dan, ko je bil zopet židane volje, moral mu je cigan otožne ciganske svirati, sicer bi bil gospod Peter Rez v svoji razposajenosti še strop prebil.

Ta dobri gospod je imel svoje muhe, dobro vino in pa vedno pogrjneno mizo; vsled tega tudi vedno vse polno požeruhov. Gospod Peter Rez imel je pa še nekaj, še nekaj mnogo več vrednega: ženo!

To vam je bila žena, snažna, priročna, ljubezniva! V celi Erdeljski jej ni bilo enake!

Oči je imela odprte, kakor spomladansko jasno nebo, ustnice pa rudeče, kakor jagode. Pač ni čuda, da je bil gospod Peter Rez časih, kakor blazen! Srečen mož!

Slepi Lajoš je bil dan na dan pri gospodu Petru Rezu, naj so ga klicali ali ne. Saj je vedel,

se ruskega dvora, navadno zeló dobro poučena, sme se komaj kaj tacega pričakovati. Da bi se generalu Komarovu na kak način pokazalo sedaj od cesarjeve strani nezadovoljstvo, je uže zaradi tega nemogoče, ker ga je car ravno vsled odločnega njegovega postopanja Afgancem nasproti odlikoval. A da bi se na drugi strani Angleži takó daleč ponižali, da bi se ravnali po nasvêtu, ki jim ga daje omenjeni časopis, tudi ni mnogo upanja. Po tem nasvêtu naj bi se namreč od angleške strani izjavilo, da se je poročilo generala Lumsdena napak razumelo. Da bi se javno menenje na Angleškem z vso silo temu protivilo, je jasno, in javno menenje imá na Angleškem takó moč, da se ne sme z njim v protivje staviti nobena vlada.

Iz vsega tega sledí, kako opasna je še cela zadeva, navzlic zatrjevanju Gladstonovemu, da vojska še ni pred durmi. Gré se sedaj za to, kako daleč more Angleška omejiti še svoje zahteve, ne da bi oškodovala svoje avtoritete, svoje časti. Da bi Rusija na vsak način hotela imeti vojsko, se sicer tudi ne sme trditi. Vojska malo kedaj pri naša dosti dobička, in najmanj sme se tacega pričakovati, ako si stopita nasproti taka nasprotnika, kakor sta Anglija in Rusija. Vojske Rusija ne želi, to je celó gotovo, a ravno tako gotovo pa je tudi, da bi se vojske ne zbala, ako mirnim pôtém tega ne doseže, kar doseči na vsak način name-rava. Rusija hoče imeti v Aziji primerneje meje, imeti želi še nekaj zemlje, ki je sama na sebi morda le malo vredna, ki pa je za Rusijo, bodi-si iz trgovinskih, bodi-si iz stratežičnih ozirov dokaj važna. Od teh tirjatev gotovo nikdar odstopila ne bo. Skušala si jih bo pridobiti po mirni poti, a če se ji to ne posreči, bode gotovo tudi pripravljena,

da ga imajo radi. Drugod so ga skoro da na nagih kolenih prosili, in še ni šel, za nobene denarje ne! Dà, dà, res je bila lepa žena gospoda Petra Reza.

Tudi ciganu se srce vname, če pravo solnce vanj svoje žarke vprè.

Kadar gode svojo najlepšo, tisto „ko žrjavi odleté“, ki jo je sam zložil in ki jo edino ves svet poslušati hoče — tedaj vam ne gleda nikamor, le v zrak upira svoje motne oči. Takó je godel!

Nobenega ni videl, kakor le svoje gosli in morda še teh ne. In ko je tako godel, prikradla se mu je svitla solza iz očesa in mu je po zagorelem lici zdrknila na gosli, katere so tem bolj žalovale, tem mileje tožile.

Kdor ga je tedaj slišal, kako je godel, moralo mu je skoro srce počiti, takó ga je prijelo. Moški so jokali, in kaj bi ne, saj je moško srce tudi srce, in tiste gosli so pa glasove dajale iz sebe, kakeršni se morda le v nebeški angeljski godbi slišijo.

Dosti, dosti, Lajoš nehaj, sicer bo po meni, kliče mu do solz ginjen gospod Peter Rez, ki je

pristoriti si jih z mečem v roki. To vlada ob Temzi tudi dobro vé. In vpraša se le, boče li z lepo privolila v to, da se Rusi polasté zemlje, katero hočejo imeti, ali se bode v bran postavila dalje prodirajočemu sovražniku, da reši vsaj svojo avtoriteto. Kajti, da bi konečno v onih krajih zmagala le Rusija in da bi prej ali slej Anglija morala ondi umakniti se, o tem se pač dvojiti ne dá. Mi pa upamo ravno vsled tega, da Anglija boja ne bode poskušala, da bode temveč privolila v to, čemer se izogniti ne dá, in da navzlic najst milijonov funtov sterlingov, koje je spodnja zbornica staremu Gladstonu jednoglasno dovolila, do krvave in dolgotrajne vojske v Aziji ne bode prišlo. —

Nabergoj.

Pod tem naslovom prinesel je včeraj „Triester Tagblatt“ o odličnem rodoljubu in vrlem zastopniku tržaških Slovencev uveden članek, ki je zanj takó laskav, da si ne moremo kaj, da ne bi iz njega posneli nekoliko stavkov.

Najprej omenja navedeni list, s kakim naporom deluje nasprotna stranka, kakih umazanih sredstev da se poslužuje, kako da se hlina volilcem nasproti, samo da bi izpodkopala pri njih zapanje do mnogoletnega in izvrstnega jim poslanca in zastopnika.

Garibaldinec Mauroner, gospoda dr. Angeli in Rascovich, najhujši nasprotniki Slovenstva, romajo sedaj od gostilne do gostilne po tržaški okolici in zatrjujejo pri polnih kozarcih, kako jim sreč plamti najgorkeje ljubezni do Slovanstva, kako iskreno da želé do sedaj zatiranemu rodu pripomoči do enakopravnosti. Kar poprej čestitljivi možje in državniki društva „Progresso“ s silo doseči niso mogli, to upajo doseči sedaj z lažjo, zvižajo in hinavstvom.

Tedne in tedne trudijo se ti novi protektorji slovanskega življa v potu svojega obraza, tedne in tedne pripravljajo se na boj — za res, strašan jim mora biti vojskovodja nasprotnih čet! Poslanec Nabergoj si lahko kaj domišlja na to, da imajo sovražniki tak strah pred njim! „In kaj jim ga dela tako strašnega“, vpraša omenjeni časnik, „kaj je krivo, da imajo tak srd nanj? To je politična njegova značajnost!

„Naš parlament šteje mnogo članov, kateri ga na duhu, vednosti in zgovornosti presegajo, a niti jednega ne, kateri bi ga presegal, kar se tiče neomadeževanosti njegovega političnega značaja. Nabergoj je pravo utelesenje politične zvestobe do načel one čiste politične kreposti, one nedotakljive politične poštenosti, katera nikdar ne omahuje, nikdar ne paktira, nikdar ne kompromitira. On ni poklican, da bi kot vojvoda vodil boj stranke, a kot

bil sicer danes izredno dobre volje. Srce se mu je v sladkem hrepenenju in nepopisljivi slasti čudovito krčilo.

Tudi njegova žena je jokala. In žena sicer ie joka, kadar je sama.

— Zadosti je, slišiš, ne maram več!

Zastonj mu velevaš. Ne sliši te, ker Lajoš sedaj sploh nikogar ne sliši. Duša njegova tava nekje gori med oblaki.

Le prsti se mu gibljejo in pa jedno oko se mu napenja. Drugo je zaprto za večne čase — mrtvo za vedno. Zaradi tega pravijo mu tudi „slepi Lajoš.“

Petrova žena je vstala in šla venkaj. Čemu bi tudi ljudem kazala, da joka.

Komaj pa da so se duri za njo zaprle, vtihnil je tudi Lajoš.

Gosli je odložil. Tja v praznoto je zrl, kakor bi poslušal. Morda se mu pesem, ki jo je ravnokar izgodel, vrača na vetra perutih, spremljana od solčnih žarkov.

Dvigne se brez besede in gosli pod pazduho stisne.

Spustili so ga, saj so uže dosti jokali. Še pomoril jih bo s to žalostno pesnijo, s pesnijo

vojak se je boril, nesebično v svesti si dolžnost in zvesto. Mandat, katerega so mu izročili njegovi volilci, zastopal je zvesto in popolno in pošteno. V njegovi vesti ni bilo prostora, kakor v mnogokateri drugi, za zatrjevanja, po katerih zastopa mandat samo „gospodarstveno“ ter ga more „politično“ vtakniti v žep. On ima politično prepričanje in zastopal je, je srčno, zvesto in neomahljivo.

Z razvito zastavo in brez naličnika podal se je v boj in svitál in neomadeževan po oportunitizmu, kateri ostruplja politično življenje, prinaša iz njega svoj ščit. Mož navadnih nadarjenostij in nenališpanih krepostij, je Nabergoj pravi in popolni reprezentant onega prebivalstva, katero ga je poslalo v državni zbor. Bil je vedno pošten tolmač njegovega političnega mišljenja, njegove zvestobe do države in cesarja, pravi tolmač njegovih želja, nadej in njegovih teženj.

In to prebivalstvo naj bi ga zatajilo? Naj bi se pustilo premotiti po mamljivih besedah onih, kateri tega moža napadajo, ker sovražijo narod, katerega zastopa, ker zaničujejo politična načela, katera živijo v srci tega prebivalstva in katera je njegov poslanec takó zvesto in neomahljivo priznaval? V tem ko se o okoličanskem prebivalstvu kaj takega misli, pričakuje se od njega sramotno in pogubno dejanje, za katero pa ga morejo smatrati sposobnim njegovi sovražniki, a prav gotovo je dovršiti ni sposobno.

Ne, prav gotovo ni tega sposobno. O tem dvojiti, reklo bi se, okoličansko prebivalstvo sramotiti. Prebivalstvo ne bode poslalo v državni zbor nobenega družega poslanca nego Nabergoja, sebi v čast in svojim sovražnikom na kljub.“

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Nj. veličanstvo cesar daroval je mnogim pravoslavnim cerkvam v Bosni bogato in krasno cerkveno opravo. Vsi ti darovi, katerih vrednost znaša nad 20000 gld., poslali so se uže z Dunaja v Bosno.

Angleški list „Times“ govori v daljšem članku o minoli zakonodavski dobi avstrijskega državnega zbora; v članku tem se poudarja, da je zistem grofa Taaffeja zdaj potreba za Avstrijo. To je zistem, kateri obstoji v poštenem in pravičnem sporazumljenju raznih nasprotnih strank. Gledé na osebne lastnosti grofa Taaffeja, na njegovo zmožnost in taktnost ne more biti govora o zatiranju nemškega elementa, kakor se trdi od nasprotne strani.

O volitvenem gibanju v Štajerski poroča „Südst. Post“, da je malo upanja, da se v velikem posestvu sklene kompromis, če ima od

slepega Lajoša, ker se človeku do smrti milo stori, poslušajočemu jo.

Slepi Lajoš je šel venkaj na travnik, kjer se je ob jarku vsedel, noge je pa vanj pomolil. Gosli ležale se poleg njega.

V daljavo je gledal, v zlato solčno daljavo, v duhtečo spomlad, in pa travo je pulil z roko.

— Oh, ko bi ne bil cigan, ko bi se bil porodil za imenitnega gospoda?!

Nikdar si ni še noben cigan kaj takega želel, toda kaj more on zato, če mu je pa „nekdo“ tako silno všeč ...

Zdela se mu je, kakor šmarijnica, iz raja semkaj presajena; kakor žareča roža, katere oči so se mu zdele godba, ki ga je navdajala s slajšimi občutki, kakor so bili oni, ki jih je sam vzbujal s svojo pesnijo, s pesnijo slepega Lajoša. Segel je po goslih.

Tihotno šumljal je vetrič po drevju in grmovju, katero se mu je počasi, prav počasi priklanjalo, smehljalo in božalo ga.

Vetrič poigraval se je z njegovimi kodri, cvetlice pošiljale so mu skrivnostne, duhteče zdihe, in to so bile tiste male poljske cvetlice, ki so tolikrat poslušale divne glasove njegovih goslij.

(Konec prih.)

neke strani izvrševan vpliv še moč, pokazati se. Liberalci napenjajo vse žile, da s pomočjo „schulvereinovich“ agentov odvzemo mandate nemškim konservativcem. Za Slovence ostane stari račun. Želeti bi bilo le, da bi se v Mariboru postavil kandidat, kajti tudi tu je mnogo konservativcev in samo mladi Maribor obsenčila je nemštva modrost. V Celji bi morda konservativen kandidat celó zmagal, kajti staroavstrijska mesta v Južnem Štajerji ne čutijo nikakega hrepenenja po Berlinu.

V Koroški razpisane so nove volitve za državni zbor, in sicer za kmetske občine dné 2. junija, za mesta in trge dné 5. junija, za trgovinsko zbornico dné 6. junija in za veleposestvo dné 8. junija.

Iz Koroške se poroča, da je mnogo upanja, da se vsaj jeden mandat odvzame levičarjem. Tudi tu so se uže naveličali levičarskega humbuga.

Tuje dežele.

Iz Niša se poroča, da bode skupščina trajala še dva tedna. V slednji seji rešila je skupščina zakon o ustanovitvi pokojninskega zaklada za učiteljske udove in sirote. — Kralj Milan sprejema vsak dan deputacije iz raznih krajev srbskega kraljestva.

Iz Švedije se poroča: Vsled rusko-angleškega razpora vlada tukaj vznemirjenje in povsodi čuje se glas, da se je treba pripraviti za vojsko med Rusijo in Anglijo. Razne vojne ladije so se uže priredile za službo, in v slednjih dneh vršile so se večkrat seje državnega sveta. Narodna straža na otoku Gothland dobila je uže povelje, da mora biti vsak čas pripravljena, in čuje se, da se bode mobilizovalo kmalu vse vojaštvo. Tudi v Danski vršijo se vsled napetosti med Rusijo in Anglijo obširne vojne priprave. Sklicale so se uže pomožne čete za naše trdnjave ob morji. Pomorsko upraviteljstvo se pridno giblje. Ministerski svet je dovolil pomorskemu ministru, da sme porabiti za oskrb mornarice 749000 kron, za dopolnitev potrebščin za mornarico 158850 kron in še daljše svote za pomorske potrebščine.

Iz Simle se z dné 25. t. m. poroča: V Indiji se oboroževanje za vojsko nadaljuje. Če Rusija zasede Herat, poslala bode Indija najbrže jedno divizijo v Kandahar, druge čete pa bode pripravila za operacije na drugih krajih. Po sem došlih poročilih poslala je ruska vlada v teku prejšnjega meseca 10000 mož od Bakua čez Kaspiško jezero. Izmed teh se je 6000 mož izkrcalo v Čikislarju in 4000 mož v Krasnovodsku. 2000 mož pa se je poslalo od Turkestana v Merv. Merv je afganski meji najbližje ležeča točka, kjer je zdaj postavljena znatna ruska vojna moč. Prej štela je garnizija tega kraja samo 4000 mož.

Razne vesti.

— (Indijski princ na Dunaji.) Zadnje dni vzdržaval se je na Dunaji indijski princ Šums and Dola. On je sedaj v najboljih letih in razpolaga čez veliko premoženje. O tem priča tudi veliko njegovo spremstvo, v kojem se nahajajo tudi nekateri Angleži. Jeden teh je njegov zasebni tajnik. Popolen naslov princov je: Nabob princ Šums and Dola. Zapustil je uže pred nekolikimi meseci svojo domovino, hoté popotovati za zabavo po Evropi ter obiskati vsa večja evropejska mesta. Na Dunaji bil bi rad ostal dalje časa, a nemiri na afganski meji krivi so, da bode moral Evropo preje zapustiti, nego je mislil. Odpeljal se je vsled tega uže po železnici v Benetke, kjer čaka nanj in na njegovo spremstvo ladija, da ga popelje v zlato Indijo nazaj.

— (Kolera na Italijanskem.) Kakor se poroča iz Rima, prinesel je ondotni časopis „Reforma“ novico, da je v provinciji Bergamo pričela se zopet kolera. Telegrafična poročila v tej zadevi je vlada prepovedala. Najbrž zgodilo se je to na podlagi neke v Italiji veljavne postave, vsled koje so hrzajavna poročila o nalezljivih boleznih omejena. Vender se tajiti ne da, da se je kolera res zopet pokazala. Lansko leto, ko je ta bolezen po vsem Laškem razsajala, obolelo je a nji v provinciji Bergamo, ki meri kaci 50 kv-

dratnih milj, le malo ljudij. Ta provincija mejí na severni strani z južno Tirolsko, vendar nevarnost, da bi se bolezen zanesla v naše dežele, ravno ni velika, ker je na tej strani med obema državama toliko kakor nič prometa. Upati je tudi, da kolera ne bo več nastopila s tako silo, kakor lani. Naloga italijanski vladi pa bode, da bolezní, ako se je res pokazala, ne zakriva, ampak da vestna in natančna poročila daje med svet, da bodo sosedne države vedle, pri čem da so in kaj jim je zoper razširjevanje bolezní ukreniti.

— (Trtna uš na Francoskem) naredila je že velikansko škodo, kakor poročajo najnoveji podatki. Izmed 2 415 986 ha. vinogradov v južnem delu republike, pokončenih je bilo 1. oktobra 1882 nič manj nego 768 799 ha. po polnem. Razen teh je uže 642 978 ha. oškodovanih takó, da je trtna uš pustila uže v 1 406 777 ha., tedaj v več kakor polovici vseh francoskih vinogradov. Na pet milijard cení se škoda, in Francoska mora sedaj za 500 milijonov frankov vina in drugih pijač od drugod vvažati. Vendar se uže povzdiguje upanje na boljo prihodnost, ker se vinogradi varujejo ter zopet nasajajo, in je uže 20 000 ha. z ameriškimi trtami z dobrim vspehom oziviljenih.

— 7.

Domače stvari.

— (Diplomo častnega občanstva) občine Grosuplje, prav krasno izdelano, izročila je danes gospodu deželnemu predsedniku baronu Winklerju občinska deputacija, sestoječa iz gg. župana Frana Koščaka in svetovalcev Ljudevika Pourja in Josipa Okorna.

— (Grof Hohenwart) izrekel se je pred kratkim odločno, da je pripravljen prevzeti še na dalje na Kranjskem mandat državnega poslanca. Tako je ohranjen desnici sprotni, skušeni vodja, kateri uživa uže ob enem veljavo pri vsej desnici, pri vladi in pri kroni.

— (Vojaštvo.) Pri povišanji meseca maja bili so povišani v domačem pešpolku baron Kuhn št. 17: Stotnika 2. reda Matej Krt in Jožef Kavčič za stotnika 1. reda. Nadporočnik Matej Prašnikar za stotnika 2. reda. Poročnika Franc Tišina in Henrik Grünzweig za nadporočnika. Pri slovenskem pešpolku kralj Milan št. 97: Nadporočnik Albert Braune za stotnika 2. vrste; poročnika Karel Cuderman in Miroslav Eckhard za nadporočnika; kadet Maks Kramer za poročnika ter je ob enem prestavljen k 98. pešpolku. Pri saniteti: Poročnik Ivan Babšek za nadporočnika. V vojaškem zdravniško-častniškem koru: Štabni nadzdravnik 2. reda, dr. Franc Stava, za štabnega nadzdravnika 1. reda. Pri vojaškem založništvu živeža: Oskrbnik Anton Nagel za nadoskrbnika in je ob enem prestavljen v Zagreb. Pri c. kr. deželnem orožništvu (žandarjih) poročnik Teodor Piringer za nadporočnika pri 14. deželnem orožniškem zapovedništvu.

— („Slovenec“ je prinesel v svojem sinočnem listu protiodgovor) na naš predvečerajšnji članek o zadevah dolenske železnice, a bolje bi bil storil, da bi bil tudi s tem svojim govorom doma ostal. Pravi nam sicer „Slovenec“, da je hotel dotično stvar le nepristransko (!) pojasniti, med tem ko je s tem, da je v rog „Slovenskega Naroda“ zatrobil, le predbro pokazal, kam pes tace molí. Ovreči ni mogel niti jednega naših stavkov, niti se ni spustil v izpodbijanje tega, kar smo mu povedali; saj smo mu dokazali krivico z njegovimi lastnimi besedami. A „Slovenec“ je našel dlako v jajcu in misli, da zaradi tega mora njegova veljati. Mi smo se namreč med drugim čudili, kako je mogel „Slovenec“ pisati, da po prizadevanji naših državnih poslancev bodo glavni stroški za dolensko železnico zadeli državo, po navsvetu g. prof. Šukljeta pa bi zadeli vsi stroški deželo kranjsko, oziroma prebivalstvo dotičnih okrajev. „Slovenec“ nam odgovarja, da ste v našem stavku besedici „vsi stroški“ odveč, in da je „Slovenec“ le mislil in izrekel, da po Šukljetovem navsvetu bi zadeli deželo kranjsko, oziroma prebivalstvo dotičnih okrajev, samo glavni stroški. A „Slovenec“ je zabil, da je v svojem članku, na katerega smo mi odgovorili, malo preje pisal takó: „Ko bi mogli delati po receptu, ki ga priporoča prof. Šuklje, imeli bi bili dolensko

železnico uže davno, in bi ne bilo treba čakati še le njegovega posredovanja, ker nobena vlada ne bi ljudem branila, delati železnico, ako jo hočejo delati na svoje stroške“ — to je brez državne podpore, torej samo na stroške udeležencev. „Slovenec“ izgovor, da on ni rekel, da bi po Šukljetovem navsvetu zadeli deželo kranjsko vsi stroški, temveč le glavni stroški dolenske železnice, je tedaj prazen. Sicer naj nam „Slovenec“ pové, kedaj in kje je gosp. Šuklje zahteval ali nasvetoval, da bi morala dežela kranjska prevzeti tudi le glavne stroške omenjene železnice? Pričakujemo odgovora. Za zdaj si usojamo „Slovenca“ le opozarjati na prislovico: *Si tacuisses, philosophus mansisses!*

— („Slovenski Narod“, najstarejši slovenski dnevnik, ki nikoli ne laže, nikoli ne psuje,) ki misli torej, da ima pravico, druge učiti, kaj je resnica in kaj je laž, zagnal se je v predvečerajšnji svoji številki s prirojeno mu olikanostjo vnovič zoper našega nekdanjega urednika, prof. Šukljeta, s tem, da ga je naravnost imenoval — lažnjivca. Naj nam naši častiti čitatelji ne zamerijo, da odgovarjamo na to „Narodu“, in da pri tej priliki pridemo zopet na dolensko železnico. Znano je, da je g. Šuklje dné 2. aprila t. l. pisal med drugim v naš list, da je bil nekoliko dni preje kot deželni poslanec pri gosp. ministerskem predsedniku, da se je z njim pogovarjal o raznih stvareh, mu popisal bedo dolenskih krajev ter „priporočal preuzvišenemu gospodu dolensko železnico“. Znano je tudi, da so bili pri tem visokem gospodu tri ali štiri tedne pozneje v poslednji zadevi naši državni poslanci z g. Kušarjem in g. Murnikom vred. Čitali smo nekaj po časnikih, kako je deputacija — avtentičnega njenega poročila nemamo — priporočala gosp. ministerskemu predsedniku omenjeno železnico, in čitali smo tudi, da je gosp. grof Margheri, državni poslanec dolenskih mest in trgov, pri gosp. minist. predsedniku prof. Šukljeta — zatožil, češ, da se je ta mož predrznil pripovedovati v „Ljublj. Listu“, „kako je — te besede stavi grofu Margheriju „Slovenec“ v usta — potrkal pri gosp. minist. predsedniku, pri kupčijskem ministru in glavnem direktorju Czedikju, in da je iz teh razgovorov kar naravnost poročal (namreč Šuklje), da se je zastoj nadejati, da nam bode država sama na svoje stroške delala dolensko železnico.“ To je zares strašna predrznost in pregreha Šukljetova, zaradi katere je grof Margheri v svojem srcu tako živo čutil potrebo, tožiti Šukljeta, da bi namreč s tem zagovarjal — železnico! Nam se zdi, da bi bila „Slovenec“ in „Slovenski Narod“ ne gosp. Šukljetu in nam, temuč gosp. Margheriju samemu bolj ustregla, ako ne bi bila to stvar obesila na svoj veliki zvon.

Na besede Margherijeve bi bil po „Slovenec“ poročilu odgovoril g. minist. predsednik, „da se pač spomina, da je bil g. prof. Šuklje enkrat pri njem v neki osebni zadevi, toda zaradi dolenske železnice da z njim Šuklje ni govoril nobene besede, mogoče, da je govoril o njej s kom drugim.“ Ali so to g. minist. predsednika natančno besede, za to naj odgovarja „Slovenec“ s „Slovenskim Narodom“, njegovim soporočevalcem vred; stenografov ni bilo pri avdijenci, in kedo ne vé, da s tem, da se le jedna beseda dodá, ali pa le jedna izpusti, lahko dobi stvar vse drugo obličje. Pa denimo tudi, da je g. minist. predsednik zares ravno tako odgovoril, kakor poroča „Slovenec“, smemo po pravici pravišati, ali bi bilo čuda, ako bi se gosp. minist. predsednik, ki občuje dan za dnevom s tolikimi osebami, ki jih mora toliko preslišati, ki ima toliko važnih reči po glavi, besed o dolenski železnici, ki jih je g. Šuklje vpletel v svoj precej obširni govor z gosp. minist. predsednikom, po treh ali štirih tednih več ne spominal, če prav bi jih morda ne bil preslišal, kar je tudi mogoče. Saj ni sicer prof. Šuklje niti z jedno besedo omenil, da mu je g. minist. predsednik v zadevi dolenske železnice kaj odgovoril, ali mu celó — kar je le grof Margheri iztuhtal — on rekel, „da se je zastoj nadejati, da nam bode država sama na svoje stroške delala dolensko železnico.“ Te besede je izrekel na Šukljetove opazke o dolenski železnici le gospod kupčijski minister, kateri jih je odločno ponovil tudi deputaciji kranjskih poslancev.

Po vsem tem prepuščamo zopet občinstvu sodbo, je li opravičena gori omenjena psovka, s katero pita

blagodušni „Slovenski Narod“ profesorja Šukljeta, mislé, da je s tem Šuklje „do smrti ranjen“ in (po „Narodu“) v „moralično brezno“ pahnen. Revez nima nobenega družega orožja, da bi z njim Šukljeta pobijal, mora mu biti dobro tudi tako orožje!

— (Duhovenske spremembe v ljubljanski škofiji.) Prestavljeni so sledeči gg. duhovni pomočniki: Gregorij Šlibar v Mošnje, Josip Samide v Kočevsko Reko, Fran Rozman v Št. Rupert, Janez Mazgon v Bohinjsko Bistrico in dr. Josip Lesar v Višnjo Goro.

— (Vojaški župnik g. Nikolaj Zitz) premeščen je iz Zadra v Gradec.

— (Pomlad.) V Lattermannovem drevoredu in v „Zvezdi“ se kaže prvo cvetje na divjih kostanjih. — Tudi kobilar ali vuga (Goldamsel), ki ima uže kakih pet zaporedoma v ljubljanski „Zvezdi“ svoje gnezdo, oglasil se je večeraj prvič s svojim prelepim petjem, takó da postoji marsikateri sprehajalec ter poslušá redkega ptiča, ki sredi mestnega šuma takó glasno oznanja, da „vesela pomlad se zbudila je spet!“

— (Potres) čutili so v Senožečah dné 28ega t. m. zjutraj ob 3. uri. Bila sta dva precéj močna sunka.

— (Zabavni vlaki med Trstom, Gorico in Korminom) se v nedeljo 8. maja zopet začno in bodo vozili do jeseni. Iz Trsta odide zabavni vlak vsako nedeljo in vsak praznik ob 2. uri 15 minut popoldné.

— (Ljudsko gibanje v Trstu.) Koliko ljudij se je rodilo in koliko jih je umrlo v Trstu meseca marcija t. l., to je sedaj razglasil magistrat. Rodilo se jih je 408, in sicer 208 dečkov in 200 deklic. Dvojčkov je bilo 5 porodov. Mrtvih se je rodilo 32. Umrlo jih je 385, in sicer 198 možkih in 187 ženskih. Izmed teh je bilo 182 otrok do 10 let. Drugi so bili pa od 10 let počenši do 90. Poročilo se jih je pa zadnji mesec 21 parov.

Iz seje mestnega odbora ljubljanskega.

V Ljubljani dné 28. aprila.

Danes zvečer imel je mestni odbor ob 6. uri redno javno sejo. Predsedoval je župan Grasselli; navzočnih bilo je 17 mestnih odbornikov. Overovateljema zapisnika bila sta imenovana mestna odbornika dr. vitez Bleiweis Trsteniški in Škrbinec.

I. Župan naznanja, da je došel od c. kr. deželne predsedništva dopis, da se za državni zbor razpisujejo nove volitve. Tri članove volitvene komisije izvolil bode novo sestavljeni mestni odbor.

Društvo „Narodni dom“ izreka zahvalo, da je mestna občina pri loteriji dobljene dobitke darovala društvu nazaj, da jih uporabi pri bazarji za „Narodni dom“.

II. Mest. odb. dr. Dolenc poroča v imenu personalnega odseka o izvršenih letošnjih dopolnilnih volitvah v mestni odbor. — Volitve se potrdijo.

Podžupan Petričič predlaga, naj se izstopivšim mestnim odbornikom izreče zahvala za njih delovanje v mestnem odboru. — Se zgodi.

III. Mest. odb. Gogola poroča v imenu šolskega odseka o prošnji šolskega sluga Štepana Benčine za pripoznanje nagrade zaradi posla pri obrtni šoli in o prošnji šolskega sluga Franca Boléta za povišanje plače. — Obema se prošnja usliši.

Podžupan Petričič poroča v imenu finančnega odseka o odloku c. kr. finančnega ministerstva gledé povrnitve opominarin za nepravočasno plačane davke ter predlaga: 1.) Odlok c. kr. finančnega ministerstva se vzame v znanje; 2.) mestnemu magistratu se naroča, da se gledé povrnitve opominarin sporazumi s c. kr. finančnim ravnateljstvom — Predloga se vsprejmeta.

Po rešenem dnevnem redu poprijel je besedo gospod župan Grasselli ter omenjal, da je danes mestni odbor slednjikrat zbran v tej sestavi. Z današnjo sejo poteče tudi njegovo triletno poslovanje kot župan, a v kratki tej dobi doletela ga je čast, da se je za njegovega županovanja obhajala 600letnica združenja Kranjske s Habsburško dinastijo, in Nj. veličanstvo cesar sam blagovolil je tedaj počastiti Kranjsko, in posebej mesto ljubljansko. (Mestni odborniki vzdignejo se s sedežev ter kličejo burno „živio“ in „slava“.) Na

dalje omenja gospod župan delovanje mestnega odbora, katero je bilo, če ne sijajno, vendar pohlevno plodnosno; mestno zastopstvo storilo je vse, kar je moglo storiti za blagor glavnega mesta. Mnogo dobrega se je storilo, in gotovo se bo na tem potu tudi še nadaljevalo, da-si se ima mestna občina boriti z velikimi bremenimi. Konečno zahvali se gospod župan mestnim odbornikom za njih prijazno, neumorno in nesebično sodelovanje.

Mest. odb. dr. Zarnik zahvali se gospodu županu Grasselliju v imenu mestnega odbora za njegovo požrtvovalno delovanje za blagor mestne občine. — Mestni odbor odobravalo pritrudi tem besedam.

Na to se javna seja sklenc.

Ljubljanski ZVON

Št. V. prinaša te spise:
 1.) J. Cimperman: Oséhlo cvetje. Sonetje. — 2.) Svoimir: V gróbu. Pesem. — 3.) Dr. Fr. Detela: Veliki prof. Zgodovinski roman. (Dalje.) — 4.) J. Trdina: Bajke in povesti o Gorjancih. 22. Pod hruško. — 5.) Plavica: Tebi! Pesem. — 6.) Tinea: Lepi trenutki. Pesem. — 7.) — 1.— Predput. Pesem. — 8.) L. Podgornikova: Glasbena vzgoja v Slovenicah. — 9.) Fr. Wiesthaler: Slavni Slovenci. I. Dr. Jakob Zupan. — 10.) J. Stritar: Pogovori. III. — 11.) Janko Kersnik: Agitator. Roman. (Dalje.) — 12.) Književna poročila: II. Dr. K. Strekelj: Slovenska slovnica za srednje šole. (Dalje.) III. Fr. W. Jezičnik. — 13.) D. Fajgelj: Nove muzikalije. — 14.) Slovenski glasnik: Nove knjige slovenske. — Pogled na cerkveno književnost slovensko l. 1884. (Dalje.) — Stolni dekan Jurij Vole. — «Matica Slovenska». — Slike v deželnem muzeji «Rudolphinum». — «Pisateljsko podporno društvo». — Razne novice. — Novi grobovi. — Srbska književnost. — «Ljubljanski Zvon» izhaja v mesečnih po 4 tiskovne pole velike osmerke obsežnih zvezkih, ter stoji za pol leta 2 gld. 30 kr., za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Dunaj, 30. aprila. „Wiener Zeitung“ objavlja zakon o kongruji, ter zakon o zastavljavnicah.

London, 30. aprila. „Standard“ hoče vedeti, da angleška vlada smatra rusko osvojitve Marušaka kot odločno kršenje pogodbe z dné 17. marca; zahtevala je od ruske vlade pojasnila. — „Times“ poročajo, da je z angleškim predlogom gledé preiskavanja boja dné 30. marca združena ponudba, naj se afganska meja dejansko uravna v zmislu ruske zahteve, se vé da z neodpušljivim pogojem, da Rusija s pogodbo brezpogojno jamči, da nikakor ne bode poskušala, polastiti se Herata.

Budimpešta, 29. aprila. Danes o polnoči nastala je v tovarni za spodij na Soroksanski cesti eksplozija bencina. Dva delavca bila sta hudo ranjena. Ogenj, kateri je vsled eksplozije nastal, so kmalu pogasili.

Zagreb, 29. aprila. V saboru govoril je danes poslanec Hinković v zeló ostrih besedah ter se ni nič zmenil za opominovanja predsednikova; zaradi tega stavil se je predlog, naj se Hinković izključi za štirideset sej.

Wiesbaden, 29. aprila. „Rheinischer Courier“ poroča: Ekspedicija afriških potovalcev Böhma in Reichardta se je ponesrečila. Böhma je mrtev, Reichard se je rešil ter prišel v Zanzibar.

London, 29. aprila. Ruska vlada je zapovedala, naj se takoj mobilizuje južna armada, vsled česar bode takoj na razpolaganje 200 000 môž. Zaukazala se je tudi deloma mobilizacija ostale ruske armade.

London, 29. aprila. Depeša od Lumsdena iz Tirpula z dné 25. aprila omenja, da so Rusi pred kratkim zaseli Merušak.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 30. aprila.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	78·85
„ „ „ srebri	79·20
Zlata renta	104·—
5% avstr. renta	94·35
Delnice narodne banke	850·—
Kreditne delnice	277·30
London 10 lir sterling	126·60
20 frankovec	9·99
Cekini c. kr.	5·90
100 drž. mark	61·95

Odgovorni urednik J. Naglič.

Tujci.

Dné 28. aprila.

Pri Maliči: pl. Peritzhof, zasebnik, s soprogo, iz Monakovega. — Friedländer, konc. pevec, iz Berlin. — Muhr, Fleischmann, trgovca, in Gellner, fabrikant, z Dunaja. — Gerzin, provisor, iz Banje Loke. — Goldscheider, trg. potov., iz Jägerndorfa.

Pri Slonu: Fischel, Heumayer, Sonnenschein in Bollag, trg. potov., z Dunaja. — Rosenberg, trg. potov., in Hofbauer, zasebnik, s soprogo, iz Gradca. — Dussizza, trgovec, iz Trsta.

Pri Avstr. carji: Rihar, zasebnik, iz Logatca.

Umrli so:

Dné 28. aprila. Josip Kozin, hišni posestnik, 36 l., Poljske ulice št. 11, jetika.

Dné 29. aprila. Josipina Rus, hči izdelovalca dežnikov, 14 mes., Hrenove ulice št. 8, kašelj.

V civilni bólnici:

Dné 27. aprila. Josip Juvan, delavec, 44 l., prenesen umirajoč.

Dné 28. aprila. Fran Vavpotič, delavec, 28 l., meningitis.

Tržne cene.

V Ljubljani 29. aprila.

Hektoliter banaške pšenice velja 7 gld. 87 kr., domače 6 gld. 83 kr.; reš 5 gld. 36 kr.; ječmen 5 gld. 36 kr.; oves 3 gld. 57 kr.; ajda 4 gld. 71 kr.; proso 5 gld. 85 kr.; turšica 5 gld. 85 kr.; 100 kilogramov krompirja 3 gld. 21 kr.; leča hektol. po 8 gld. — kr., bob 8 gld., fižol 8 gld. 50 kr. — Goveja mast kilo po 94 kr., salo po 82 kr., špeh po 54 kr., prekajen pa 66 kr., maslo (sirovo) 84 kr., jajce 2 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 60 kr., svinjsko 68 kr., drobniško po 38 kr. — Piske po 50 kr., golob 17 kr.; 100 kilo sena 1 gld. 78 kr., slame 1 gld. 69 kr. Seženj trdih drv 7 gld. 20 kr.; mehkih 5 gld. — kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišči) 24 gld., belo 20 gld.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm
29. aprila	7. zjutraj	730·49	11·4	zpd. sl.	jasno	0·00
	2. pop.	728·49	22·7	jvzh. sl.	d. js.	dež
	9. zvečer	728·49	12·2	vzh. sl.	„	„

Spretni agenti

s izvrstnimi priporočili iščejo se za razpečavanje necega novo patentovanega, jako potrebnega predmeta za pisarne proti visoki proviziji. — Ponudbe pod šifro «Shannontus» pošiljajo naj se upravnistvu tega lista. (74) 2—1

Opiraje se na zaupanje

koje uživa naš «Pain-Expeller» več nego 15 let, si smemo pač usojati, tudi iste vabiti, da ga poskusijo, kojim slednji ni še znan. Temu staremu osvedočenemu domačemu zdravilu nasproti je nepotrebna vsaka reklama, ker pripravila se sam, kakor bo pokazal poskus. Rabi pa ta «Pain-Expeller» za drgnjenje zoper protin in revmatizem. Cena jedni steklenici 40 kr. in 70 kr.; prodaja se skoro v vseh lekarnah. — Zaradi ponarejanja zahteva naj se vselej „Richterjev Anker-Pain-Expeller“ ter ne sprejmlje nobena druga sorta. — F. Ad. Richter in drug, Dunaj, Glavna zaloga v lekarni «pri zlatem levu», Praga, Nikolajev trg št. 7. (26) 5—5

Postelje so skoro tu narisani slične.

joče čudalepe 400 železne postelje za odrasčene (nedosežna krasota za vsako stanovanje in sobo) po baveviti, tu še nečuvni smešni ceni, komad le po 8 gld. (prejšnja cena 30 gld. 50 kr.) Izvršujem tudi posamezna naročila, dokler zadostuje zaloga, v vedno izbornih in brezhibnih izvodih takoj proti vpošiljati gotovine.

F. Bugányi

zaloga strojev, Dunaj, Landstrasse, Krieglergasse.

Zlasti spomladi in poleti se železnim posteljam, ker za vse slučaje vedno podajajo varnost zoper mrčese in nesnažnost, dalje nepokončljivo vztrajajo in se mogó lahko skupaj skladati, daje prednost pred lesenimi. (21) 10—7

Zavratnikov

vsake fasone, barve in kakovosti; kakor znano, je

največja zaloga in najceneje nakupovanje

pri (59) 2

J. C. Hamann-u
Mestni trg.

Dr. Hirsch

dobro znani specialni zdravnik za sifilitiko in kožne bolezni, ozdravlja po dolgoletnih izkušnjah v nebrotnih slučajih po sijajno skušenem in gotovo učinkujočem navódu (58) 2

sifilitiko in kožne bolezni

(tudi zastarele), ulesa, bolezni soála in v mehurji, polucije, možko slabost, ženski tok, v najkrajši dóbi radikalno brez vseh zlih nasledkov in brez oviranja v službovanji. Naslov:

Dunaj, mesto, Kärntnerstrasse 5

(prej mnoga leta v Mariahilferstrasse), zdravi od 9. do 4. ure popóldne, a tudi pismo in (pod molčecnostjo) pošilja zdravila. Honorar primeren.

Marijinceljske kapljice za želodec

izborno učinkujoče sredstvo pri vseh želodečnih boleznih

prave prodajati v Ljubljani le lekarni gosp. G. Piccoli-ja na Dunajski cesti in Josip Svobode na Preshrnovem trgu; v Kranju: lekarničar K. Šavnik; v Kameniku: lekarničar J. Močnik; v Ajdovščini: lekarničar Mih. Guglielmo; v Novem mestu: lekarničarja Dom. Rizzoli in Jos. Bergmann; v Gorici: lekarničar Anton Lebán; v Sežani: lekarničar F. Ričel; v Radovljici: lekarničar A. Roblek; v Ormožju: lekarničar Ivan Blazek; v Celju: lekarnič. J. Kupferschmied; v Škofji Loki: lekarničar C. Fabiani.

Jedna steklenica z rabilnim navódom velja 35 kr.

Razpošiljavno osredje: (73) 52-2 Lekarna «pri angelju varuhu», C. Brady, Kromeriz (Kremsier).

Bolezni živcev.

Kaj so živci?

Živci so pravi posredovalci vsakeršnega čutstva; vsi vnajni utisi občutijo in posredujejo se s pomočjo živcev. Kakor raznovrstni so uzroki, takó raznovrstni so pojavi živčnih bolezni. Najprve skrčujejo se živci, dalje se pojavi splošno hujšanje in onemoglost, možka slabost, (impotenca) in ponočne polucije, slab spomin, blede obličje, värte, z modrimi krožki znamenovane oči, žalostno duševno stanje, nezaspasnost, trganje po glavi, bolečine v križi in hrbtišči, histerični krči, zabasanje, bojazen brez uzroka, ogibanje vesele družbe, ženske bolesti, slabotno stanje, pomanjkanje krvi, revmatične in protinske bolečine, tresenje na rokah in nogah itd. (57) 5—2

Vse gori navedene živčne bolezni nobeno drugo v zdravilstvu znano zdravilo tako zanesljivo in korenito ne ozdravlja nego

dr. Wrunova Peruin-štupa

narejena iz peruvanskih zelišč. Za neškodljivost se garantuje.

Jedna škatulja s podrobnim popisom vred velja 1 gld. 80 kr.

Zaloga v Ljubljani pri g. E. Birschitz-u. Generalni agent na Dunaji: Al. Gischner, diplom. lekar, II., Kaiser-Josef-Strasse 14.